

NIEZWADLIWY (4) *ai*

Zawsze w pisowni rozłącznej.

e oraz a jasne.

sg m N niezwadliwy (3). ◇ pl N m pers niezwadliwi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Nieskłonny do sprzeciwu, do sprzeczeki; mansuetus Mącz; [qui] abest a contentione, fugitans litium Cn (4) :

*W połączeniach szeregowych (3): (did) Bachus. (-) Yam iest człowiek śprawiedliwy/ TowarzyŃki nie zwadliwy/ Z dawna boŃkyego narodu/ Piję dobrze nie mrę głodu *BielKom E6v; GroicPorz b3v; Mącz 208c; [[biskup] żeby był skromny/ nie zwádliwy [non litigiosum] nie chćiwy/ coby dom fwoy dobrze śprawował Leop 1.Tim 3/3 (Linde)].**

*Szereg: »pokorny, niezwadliwy« (1): OSieł [...] iest pokorny nie zwadliwy/ brzemię by nawiętzę fćirpi *FalZioł IV 4b.**

Synonim: nieswarliwy.

Cf ZWADLIWY